

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

28. 02. 2014

322/4

UNIVERZITET U BEOGRADU
FILOLOŠKI FAKULTET

Универзитет у Београду
Ректорат
Студентски трг 1
11000 Београд

Предмет: Предлог чланова стручне комисије за писање реферата о кандидату проф. др Драгану Стојановићу у поступку додељивања звања и правима професора емеритуса

Поштовани,

Достављамо Вам у прилогу Предлог чланова стручне комисије за писање реферата о кандидату проф. др Драгану Стојановићу у поступку додељивања звања и правима професора емеритуса:

1. др Предраг Пипер, академик, редовни професор Филолошког факултета Универзитета у Београду,
2. др Леон Којен, редовни професор Филозофског факултета Универзитета у Београду,
3. др Михајло Пантић, редовни професор Филолошког факултета Универзитета у Београду,
4. др Мило Ломпар, редовни професор Филолошког факултета Универзитета у Београду,
5. др Јован Попов, редовни професор Филолошког факултета Универзитета у Београду.

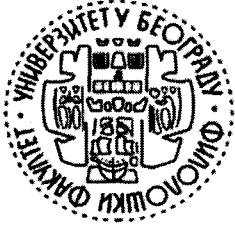
Најљубазније вас молимо да достављену потврду придружите предлогу Филолошког факултета Универзитета у Београду за доделу звања професор емеритус проф. др Драгану Стојановићу.

Срдачан поздрав,

ДЕКАН
ФИЛОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА

Проф. др Александра Вранеш

ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ У БЕОГРАДУ
FILOLOŠKI FAKULTET UNIVERZITETA U BEOGRADU

12. 11. 2013

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
Веће научних области друштвено-хуманистичких наука
Студентски трг 1
Београд

Поштовани,

Достављамо вам у прилогу одлуку Наставно-научног већа Филолошког факултета Универзитета у Београду да се др Драгану Стојановићу, редовном професору у пензији, додели звање професор *емеритус*, образложење посебних заслуга кандидата, стручну биографију и библиографију кандидата и сагласност предложеног кандидата.

С поштовањем,

ДЕКАН
ФИЛОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА

проф. др Александра Вранешић

ПРИМЉЕНО: 24. 10. 2013			
Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
	2944/1		

Наставно-научном већу Филолошког факултета
Универзитета у Београду

ИНИЦИЈАТИВА КАТЕДРЕ ЗА ОПШТУ КЊИЖЕВНОСТ И ТЕОРИЈУ
КЊИЖЕВОСТИ ДА ПРОФ. ДР ДРАГАН СТОЈАНОВИЋ БУДЕ
ПРЕДЛОЖЕН ЗА ДОДЕЉИВАЊЕ ЗВАЊА ПРОФЕСОР ЕМЕРИТУС

Стручна биографија

Драган (Стојана) Стојановић рођен је 13. априла 1945. у Београду. Матурирао је у XIV београдској гимназији 1963. године. Правни факултет у Београду уписао је 1964. године, а дипломирао новембра 1968. Године 1966. уписао је студије опште књижевности и теорије књижевности на Филолошком факултету у Београду, дипломиравши септембра 1972. године (просечна оцена 9,40, на дипломском испиту 10). На истом факултету је магистрирао 1975, а докторирао 1983. године. Од септембра 1976. до априла 1978. био је стипендиста фондације Александер фон Хумболт (Alexander von Humboldt-Stiftung) на универзитету у Бохуму, затим од априла до јула 1986. на универзитету у Хамбургу и на Kirchliche Hochschule у Западном Берлину од јула до септембра 1986. Био је стипендиста фондације Марион Денхоф (Marion Dönhoff-Stiftung) у Берлину 2004. године и у Минстеру 2006. Од 1971. године до данас више пута је одлазио на студијска путовања у Италију, Француску, Аустрију и, највише, у Немачку.

За асистента Филолошког факултета у Београду изабран је априла 1980. године. На основу изузетних резултата у научном раду, године 1985. изабран је директно у звање ванредног професора. Редовни професор је постао 1992. године и у том звању је пензионисан 1. октобра 2013.

Током тридесеттворогодишњег рада на Катедри за општу књижевност и теорију књижевности предавао је предмете „Гете и просветитељство“, „Достојевски и теодицеја“ и „Проза 20. века“, у оквиру којег је тумачио дела Томаса Мана, Кафке, Пруста, Камипа, а дуги низ година водио је семинарска вежбања на 4. години студија. Из предавања посвећених Гетеу, Достојевском и Томасу Ману касније су настале и неке од најважнијих књига односно појединачних студија Драгана Стојановића.

Под његовим менторством написано је и одбрањено осам магистарских теза и четири докторске дисертације. У два мандата (1987-1989 и 2000-2002) био је управник своје Катедре, коју је у више наврата представљао и у факултетским органима: као члан Савета Филолошког факултета и члан Комисије за план и развој. Као представник Филолошког факултета био је члан Универзитетске комисије за изборе, унапређења и одобравање докторских дисертација за правне и политичке науке.

Као руководилац научно-истраживачког пројекта *Књижевнотеоријска мисао 20. века и проучавање српске књижевности*, реализованог у периоду 1996-2000. године под окриљем Министарства за науку и технолошки развој

Републике Србије, Стојановић је покренуо и уређивао *Годишњак за поетичка и херменеутичка истраживања*. Био је уредник часописа *Видици* (1968-1970), *Гледишта* (1970-1976) и *Источник* (од 2011).

Од новембра 2003. године Драган Стојановић је дописни члан *Collegium Europaeum Jenense* на Универзитету „Фридрих Шилер“ у Јени.

Члан је Удружења књижевника Србије (од 1971), Удружења књижевних преводилаца Србије (од 1980) и Српског књижевног друштва (од 2001). Од 2008. године је стални члан-сарадник Матице српске. Члан је Хумболтовог клуба Србије од његовог оснивања.

Поред једанаест књига из области науке о књижевности и четири књиге научних и књижевних превода са немачког језика, Стојановић је аутор пет романа, две збирке прича и три збирке песама. О његовом научном и књижевном делу 2011. године је објављен зборник одабраних текстова *Хелиотропна мисао. Рецепција стваралаштва Драгана Стојановића* (приредили З. Бечановић-Николић, Б. Дојчиновић-Нешић и Ј. Попов), а недавно је на Филолошком факултету у Београду пријављена докторска дисертација о његовом романескном опусу.

За своје научно и књижевно стваралаштво више пута је награђиван, између осталог наградом листа *Наша борба* за есејистику (за књигу *Рајски ум Достојевског*, 1994); наградом „Ђорђе Јовановић“ (за књигу *Лена бића Иве Андрића*, 2003) и наградом „Никола Милошевић“ Другог програма Радио Београда (за књигу *Енергија сакралног у уметности*, 2010).

Стручна библиографија

Монографије

- *Феноменологија и вишезначност књижевног дела. Ингарденова теорија опализације*, Вук Карацић, Београд, 1977, друго издање Службени гласник, Београд, 2011.
- *Читање Достојевског и Томаса Мана*, Нолит, Београд, 1982.
- *Иронија и значење*, Завод за уџбенике и наставна средства, Београд, 1984; друго допуњено издање 2003.
- *Dostojewski und Thomas Mann lesen. Von der Fragwürdigkeit und Notwendigkeit des Deutens*, Verlag Peter Lang, Bern-Frankfurt a/M-New York, 1987.
- *О идили и срећи. Хелиотропно лутање кроз сликарство Клода Лорена*, Издавачка књижарница Зорана Стојановића, Сремски Карловци-Нови Сад, 1991; друго издање Федон, Београд, 2013.
- *Ironie und Bedeutung*, Verlag Peter Lang, Bern-Frankfurt a/M-New York-Paris, 1991.
- *Рајски ум Достојевског*, СИЦ, Београд, 1994; друго, допуњено издање Чигоја-Филолошки факултет, Београд, 2003, треће проширено издање, Филолошки факултет, Београд, 2009.

- *Парадоксални класик Томас Ман*, Завод за уџбенике и наставна средстава, Београд, 1997.
- *Лена бића Иве Андрића*, Цид-Платонеум, Подгорица-Нови Сад, 2003, друго издање Филолошки факултет, Београд, 2012.
- *Поверење у Богородицу*, Досије, Београд, 2007.
- *Енергија сакралног у уметности*, Службени гласник, Београд 2010, друго допуњено издање 2012.

Важнији радови (поговори, поглавља у књигама, текстови у зборницима)

- „Дијалог у настави књижевности“, *Како предавати књижевност*, приредио Александар Јовановић, Завод за уџбенике и наставна средства, Београд, 1984, стр. 160-169.
- „Metaphysik und die Brüder Karamasow“, *Krisis der Mataphysik* (Hg. von Günter Abel u. Jörg Salaquarda), Walter de Gruyter, Berlin – New York, 1989, pp. 81-106.
- „Татаркјевичево истраживање среће“ (поговор), Владислав Татаркјевич, *О срећи*, Службени лист, Београд – ЦИД, Подгорица, 2003, стр. 405-422.
- „Књижевност и историја“, (поговор), Митхад Шамић, *Историјски извори „Травничке хронике“ Иве Андрића*, Гутенбергова галаксија, Београд, 2005, стр. 259-266.
- „Das Europäische und das Antieuropäische in Europa“, *Serbien in Europa. Leitbilder der Moderne in der Diskussion* (Hg. von Gabriella Schubert), Harrassowitz Verlag, Wiesbaden 2008, pp. 111-116.
- „EU-Mitgliedschaft und Nachbarschaft. Gedanken aus persönlicher Betroffenheit“, *OST-WEST. Europäische Perspektiven*, Heft 4, Renovabis, Freising 2008, pp. 280-286.

Приређене антологије

- *Рани Хајдегер. Рецепција и критика “Бивства и времена”* (са Данилом Бастом, превод и предговор), Вук Караџић, Београд, 1979.
- *Антологија немачког есеја*, Службени гласник, Београд, 2009.

Преводи

- Томас Ман, *Доктор Фаустус*, Матица српска, Нови Сад, 1980; друго издање Нолит, Београд, 1989; треће издање, Плато, Београд, 2009.
- Фридрих Шлегел, *Иронија љубави*, Zertex book, Београд, 1999.
- Волфганг Милер-Лаутер, *Дијалектика идеја Достојевског*, Вук Караџић, Београд, 1986.
- Јирген Хабермас, Јозеф Рацингер, *Дијалектика секуларизације*, Досије, Београд, 2006.
- Готфрид Бен, „Роман фенотипа“, *Поезија*, 37-38, Београд, 2007.

Образложење посебних заслуга кандидата

У свом научном раду професор Стојановић суверено се кретао областима теорије књижевности, књижевне интерпретације, историје књижевности и уметности. Утврдивши своје полазиште у филозофско-теоријским концепцијама феноменологије и херменеутике, афирмисао се већ првим двама књигама: *Феноменологија и вишезначност књижевног дела* и *Иронија и значење* (издање на немачком *Ironie und Bedeutung*). У својим каснијим, интердисциплинарним студијама *О идили и срећи* и *Енергија сакралног у уметности* проширио је хоризонт истраживања на област ликовне уметности, филозофије и религије. Све време је, ипак, остао привржен тумачењу књижевности из перспективе иманентне интерпретације, примењујући њена начела примарно на капитална дела светске књижевности у књигама *Читање Достојевског и Томаса Мана* (издање на немачком *Dostojewski und Thomas Mann lesen*), *Рајски ум Достојевског* и *Парадоксални класик Томас Ман*, а потом и на дела српских писаца у књигама *Лена бића Иве Андрића* и *Поверење у Богородицу*. Као заједнички именоватељ свих ових књига, као јединствено идејно језгро из којег се осветљава обиман и разнородан књижевни корпус, указује се ауторово становиште о потрѐби и могућности постизања хармоније између човека и света кроз човеков делатан и позитиван однос према том свету. Овај хуманистички *credo*, који Стојановић зналачки и доследно заступа већ више од три деценије, представља његов оригиналан допринос српској науци о књижевности, што је и читалачка јавност умела да препозна. О томе сведоче не само побројане награде и поновљена издања његових књига него и значајан критички пријем његовог научног и уметничког стваралаштва, чији је пробрани део сакупљен у зборнику *Хелиотропна мисао*. На међународном плану, нарочито на немачком говорном подручју, Стојановићев углед читује се, изнад свега, у две књиге објављене у познатој издавачкој кући Петера Ланга, у више текстова публикованих по позиву у реномираним часописима и тематским зборницима радова и у статусу дописног члана Европског колегијума у Јени.

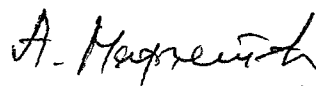
Посебно је потребно истаћи Стојановићеву педагошку делатност и бригу за формирање научног подмлатка. Од самог почетка своје наставничке каријере излазио је у сусрет интересовањима студената, па је, изван редовног наставног програма, држао факултативне курсеве: о херменеутици (1992/1993); о Иви Андрићу (2000/2001); о *Идиоту* и *Младићу* Ф. М. Достојевског (2007/2008). Овај последњи курс је, по увођењу реформисаног програма, акредитован под насловом „Достојевски и теодицеја“, поставши један од најомиљенијих изборних предмета на Катедри за општу књижевност, како за студенте ове групе тако и за студенте других група, па и других факултета. Предвиђено је да овакав статус задржи и убудуће тако што ће, у оквиру текућег акредитационог циклуса, у постојећој форми бити увршћен у програм докторских студија на Филолошком факултету.

Поред докторских дисертација и магистарских теза, Стојановићева менторска активност обухватила је и десетине студентских семинарских радова, од којих су многи касније објављени у периодици, представљајући прве значајне кораке на стручном и научном путу својих аутора. А вероватно најзначајнији допринос професора Стојановића у овој области састоји се у истанчаној селекцији кандидата и у улози коју је имао као члан комисија за избор и пријем у радни однос младих сарадника. О томе најбоље сведочи чињеница да је за већину данашњих наставника на Катедри за општу књижевност и теорију књижевности реферат за први избор у универзитетско звање написао управо Драган Стојановић.

Најзад, задовољство је нагласити да је, током дугог и плодног рада на Филолошком факултету, професор Стојановић, осим својим научним, наставничким и педагошким радом, све време пленио и личним квалитетима. У том погледу нарочиту пажњу привлачиле су три његове особине: потпуна посвећеност свим пословима и задужењима које је обављао; висока стручна и морална мерила којих се континуирано и бескомпромисно држао; култура дијалога, одмереност у приступу и сталоженост у реакцијама, који су доприносили проналажењу решења чак и за најосетљивије проблеме и кризне ситуације. Због тога ће га, између осталог, колеге и студенти памтити као заслужног професора у пуном смислу те речи.

Имајући у виду све речено, чланови Катедре за општу књижевност и теорију књижевности уверени су да проф. др Драган Стојановић у потпуности испуњава све критеријуме за додељивање звања професора емеритуса. У оквиру ове иницијативе, коју подносимо Наставно-научном већу Филолошког факултета, слободни смо да предложимо састав петочлане комисије за писање реферата који се подноси Сенату Универзитета у Београду. Комисију би сачињавали следећи редовни професори београдског Универзитета: академик Предраг Пипер, др Леон Којен, др Михајло Пантић, др Мило Ломпар и др Јован Попов.

У Београду, 22. октобра 2013.

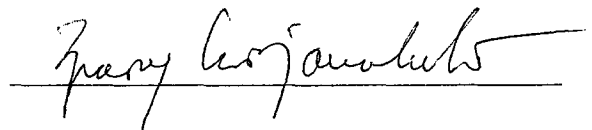
Проф. др Адријана Марчетић,
управница Катедре за општу књижевност
и теорију књижевности

Наставно-научном већу Филолошког факултета

Сенату Универзитета у Београду

САГЛАСНОСТ

У складу са чланом 6. Правилника о условима и поступку додељивања звања и правима професора емеритуса Универзитета у Београду изјављујем да сам сагласан са предлогом да ми наведено звање буде додељено.

A handwritten signature in black ink, written in a cursive style, reading "Dragan Stojanović". The signature is positioned above a horizontal line.

Др Драган Стојановић,

редовни професор Филолошког факултета у пензији

На основу члана 67 Закона о високом образовању и чланова 111 Статута Филолошког факултета Универзитета у Београду, Наставно-научно веће на седници одржаној 30. октобра 2013. године, донело је

ОДЛУКУ

Предлаже се Већу Универзитета у Београду да др Драгану Стојановићу, редовном професору у пензији Филолошког факултета у Београду, додели звање професор *емеритус*.

Доставити:

- Именованом,
- Универзитету у Београду,
- Деканском колегију,
- Одсеку за опште и правне послове,
- Архиви.

